

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Ξενοφώντος 15^Α | 10551 Αθήνα

27.03.2018

Σχετικά με το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας για την «αναδιοργάνωση των δομών υποστήριξης και άλλες διατάξεις»

Έκθεση ιδεών και ιδεοληψιών αποτελεί το κείμενο 91 σελίδων που έδωσε για δημόσια διαβούλευση το Υπουργείο Παιδείας, με τίτλο «Αναδιοργάνωση των δομών υποστήριξης και άλλες διατάξεις» δημιουργώντας **τεράστιο χάσμα ανάμεσα στην εκπαιδευτική πράξη και την πραγματικότητα.**

Η κυβέρνηση πιστή στις μνημονιακές υποχρεώσεις της όπως αποτυπώνονται στην «Έκθεση Συμμόρφωσης» της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την εφαρμογή του προγράμματος σταθερότητας, προχωράει στη νομοθέτηση προαπαιτούμενων για την επόμενη αξιολόγηση που αφορούν, ανάμεσα σε άλλα, στην επιλογή στελεχών εκπαίδευσης, την αξιολόγησή τους και την αυτοαξιολόγηση των σχολικών μονάδων.

Οι νέες δομές υποστήριξης του εκπαιδευτικού έργου σε επίπεδο Περιφέρειας και Διευθύνσεων Εκπαίδευσης, εντείνουν τον βαθμό συγκέντρωσης του εκπαιδευτικού συστήματος κάνοντάς το ακόμη πιο γραφειοκρατικό και περισσότερο ελεγχόμενο από τη βούληση της κεντρικής διοίκησης του Υπουργείου Παιδείας. Πραγματοποιούνται συγχωνεύσεις δομών ανομοιογενών ως προς το διοικητικό, και υποστηρικτικό έργο τους με αποτέλεσμα η, υποτιθέμενη, κύρια στόχευση, η στήριξη, δηλαδή, του έργου του εκπαιδευτικού και της σχολικής μονάδας, να παραμένει ζητούμενο.

Αποδεικνύεται, δυστυχώς, ότι η **συγκεντρωτική και δυσλειτουργική (εκ του αποτελέσματος κρίνοντας) δομή των Περιφερειών που εισήγαγε στην εκπαίδευση η κ. Διαμαντοπούλου αντικαθιστώντας το επιτυχημένο δομικό σχήμα διοίκησης Διευθύνσεων – Γραφείων υιοθετείται και στην υποστήριξη της εκπαίδευσης όπου αντί αποκέντρωσης εισάγεται, σε αντικατάσταση του δασκαλογέννητου θεσμού των σχολικών**

συμβούλων, η υδροκέφαλη δομή των ΠΕ.ΚΕ.Σ. (κοινού για Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση) και του Συντονιστή Εκπαιδευτικού Έργου.

Επιχειρώντας μια αναλυτικότερη εκτίμηση του σχεδίου νόμου η **Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης** τονίζει τα παρακάτω:

Περιφερειακά Κέντρα Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού (ΠΕ.Κ.Ε.Σ):

Στις 13 Περιφερειακές Διευθύνσεις ιδρύονται 24 Περιφερειακά Κέντρα Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού, κοινά για Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, τα οποία κατανέμονται ως εξής: 6 στην Αττική, 4 στην Κεντρική Μακεδονία, από 2 σε Βόρειο Αιγαίο, Νότιο Αιγαίο και Ιόνια, και από 1 σε Ανατολική Μακεδονία – Θράκη, Δυτική Ελλάδα, Δυτική Μακεδονία, Ήπειρο, Θεσσαλία, Κρήτη, Πελοπόννησο και Στερεά Ελλάδα.

Μελετώντας την αποστολή (σχεδιασμός, παρακολούθηση, συντονισμό, στήριξη του εκπαιδευτικού έργου των σχολικών μονάδων, επιστημονική και παιδαγωγική καθοδήγηση των εκπαιδευτικών, οργάνωση επιμόρφωσης, υποστήριξη απολογισμού και ανατροφοδοτική αποτίμηση που είναι ο νέος όρος για την αξιολόγηση...) **τις αρμοδιότητες** (οργάνωση και υλοποίηση επιμορφωτικών δράσεων για εκπαιδευτικούς, υποστήριξη όλων των σχολικών μονάδων, ενεργός συμμετοχή στις αξιολογικές διαδικασίες των σχολικών μονάδων, αποδελτίωση αιτημάτων επιμόρφωσης, προαγωγή καλών πρακτικών, οργάνωση ενημερώσεων σε προγράμματα σπουδών, βιβλία, αναλυτικά προγράμματα, αξιολόγηση μαθημάτων και μαθητών) και **τις υποχρεώσεις - συνεργασίες** με τους νέους φορείς (εφαρμογή αντισταθμιστικών προγραμμάτων, καταπολέμηση αποκλεισμών, προώθηση ένταξης, οργάνωση σεμιναρίων για γονείς, διοργάνωση καινοτόμων προγραμμάτων, στήριξη σχολικών εργαστηρίων και βιβλιοθηκών, διευκόλυνση εκπαιδευτικών με εκπαιδευτικό υλικό, συνδιαμόρφωση προγραμμάτων με τα Α.Ε.Ι. της οικείας περιφέρειας) εύκολα αντιλαμβανόμαστε ότι **πρόκειται για μια εξαιρετικά συγκεντρωτική δομή, μακριά από τις σχολικές μονάδες** που θα αδυνατεί να ανταπεξέλθει στον όγκο αυτών των εργασιών παρά την όποια φιλότιμη προσπάθεια θα κάνουν τα στελέχη που θα υπηρετούν σε αυτή.

Από την **κατανομή των ειδικοτήτων** των προβλεπόμενων συντονιστών εύκολα διαπιστώνει κανείς ότι για τα αντικείμενα των: Αγγλικών, Γαλλικών Γερμανικών, Φυσικής

Αγωγής, Καλλιτεχνικών, Ειδικής Αγωγής, Μουσικής, Πληροφορικής και Θεατρικής αγωγής
δεν θα υπάρχει συντονιστής σε κάθε περιφέρεια μιας και προβλέπονται λιγότερες θέσεις από τα 24 κέντρα και **οι εκπαιδευτικοί θα «ψάχνουν» τον συντονιστή άλλου ΠΕ.Κ.Ε.Σ. που θα έχει οριστεί.**

Χαρακτηριστικό της προχειρότητας του Υπουργείου είναι το γεγονός ότι για την στελέχωση των κέντρων αυτών προβλέπονται και κλάδοι εκπαιδευτικών που στη σημερινή δομή δεν υπάρχουν, όπως: Ειδικής Αγωγής και Ενταξιακής Εκπαίδευσης, Εκπαίδευσης για την Αειφορία (που δεν αναφέρονται ούτε στο άρθρο 29 του Ν.4521/02-03-2018 «Ίδρυση Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής και άλλες διατάξεις» όπου αναφέρονται, συγκεντρωτικά, όλες οι ειδικότητες Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης).

Κέντρα Εκπαιδευτικής και Συμβουλευτικής Υποστήριξης (Κ.Ε.Σ.Υ.):

Στις 13 Περιφερειακές Διευθύνσεις Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης ιδρύονται 71 Κέντρα Εκπαιδευτικής και Συμβουλευτικής Υποστήριξης, στην περιοχή ευθύνης κάθε Διεύθυνσης Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, των οποίων η αποστολή και οι αρμοδιότητες αναπτύσσονται σε 4 σελίδες του σχεδίου νόμου, γεγονός που δείχνει τον τεράστιο όγκο των εργασιών που πρέπει να επιτελούν. Και τα Κ.Ε.Σ.Υ. θα είναι υποστελεχωμένα μιας και, όπως προκύπτει από την κατανομή του προσωπικού, **δεν θα υπηρετούν σε κάθε κέντρο λογοθεραπευτής, φυσιοθεραπευτής, εργοθεραπευτής, ειδικός στην κινητικότητα, τον προσανατολισμό και τις δεξιότητες καθημερινής διαβίωσης των τυφλών και στην ελληνική νοηματική γλώσσα καθώς και διοικητικοί υπάλληλοι.**

Σχολικά Δίκτυα Εκπαιδευτικής Υποστήριξης (Σ.Δ.Ε.Υ.) και Επιτροπές Διεπιστημονικής Εκπαιδευτικής Αξιολόγησης και Υποστήριξης (Ε.Δ.Ε.Α.Υ.):

Συγκροτούνται Σχολικά Δίκτυα Εκπαιδευτικής Υποστήριξης στα οποία πρέπει να ενταχθούν όλες(;) οι σχολικές μονάδες Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

Μια Σχολική Μονάδα Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης, πέρα από το εκπαιδευτικό έργο που πρέπει να επιτελέσει (τη στιγμή μάλιστα που η στελέχωσή της γίνεται όσον αφορά το εκπαιδευτικό προσωπικό με αναπληρωτές) θα πρέπει να λειτουργεί ως Κέντρο

Υποστήριξης του κάθε Σ.Δ.Ε.Υ. Επιπλέον ο ψυχολόγος και ο κοινωνικός λειτουργός που υπηρετεί σε κάθε Σ.Μ.Ε.Α.Ε. θα αποτελεί μέλος κάθε Ε.Δ.Ε.Α.Υ. που θα συγκροτηθούν σε κάθε σχολική μονάδα του δικτύου. Το τι θα προλαβαίνει να κάνει και σε ποιον φορέα, μάλλον δεν απασχολεί τους συντάκτες του νομοσχεδίου.

Επιπλέον, η πρώτη εκπαιδευτική αξιολόγηση μαθητών που αντιμετωπίζουν δυσκολίες και φραγμούς στη μάθηση θα γίνεται σε επίπεδο σχολικής μονάδας από την Ε.Δ.Ε.Α.Υ. **Αν, μετά τον σχεδιασμό και την υλοποίηση βραχυχρόνιου προγράμματος παρέμβασης, κριθεί ότι απαιτείται η έκδοση αξιολογικής έκθεσης ο μαθητής θα παραπέμπεται στο Κ.Ε.Σ.Υ. μόνο με την αίτηση των γονέων/κηδεμόνων και την τεκμηριωμένη εισήγηση του Συλλόγου Διδασκόντων. Τι θα γίνεται, άραγε, σε περίπτωση που οι γονείς αρνούνται, για τον οποιοδήποτε λόγο, την παραπομπή του παιδιού;**

Προβλέπεται, για πρώτη φορά, η εμπλοκή και η «υποχρεωτική» συνεργασία των Ε.Δ.Ε.Α.Υ. με τις αρμόδιες υπηρεσίες των Δήμων (!) για οργάνωση επιμορφωτικών προγραμμάτων για παιδιά έως 6 ετών. Αγνοεί ο συντάκτης ότι από το 2006 όλα τα παιδιά άνω των 5 ετών και με τον πρόσφατο νόμο από 4 ετών – με σταδιακή εφαρμογή - υποχρεούνται να φοιτούν σε νηπιαγωγεία τα οποία δεν ανήκουν στους Δήμους! Προς τι λοιπόν ο προσδιορισμός των 6 ετών;

Κέντρα Εκπαίδευσης για την Αειφορία (Κ.Ε.Α.) είναι τα Κέντρα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης που αλλάζουν όνομα και με τις δαπάνες τους να αντιμετωπίζονται από τους Δήμους!

Υπεύθυνοι Πληροφορικής και Νέων Τεχνολογιών για την τεχνική στήριξη και την εφαρμογή της πληροφορικής και των νέων τεχνολογιών στις σχολικές μονάδες Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Την ώρα που στο δημοτικό σχολείο πέρα από το μάθημα των Τ.Π.Ε. υπάρχουν εργαστήρια πληροφορικής και οι νέες τεχνολογίες χρησιμοποιούνται ευρύτατα στη διδακτική πράξη και από πολλές άλλες ειδικότητες, **είναι ανθρωπίνως αδύνατον στον ένα ή δύο υπευθύνους πληροφορικής και νέων τεχνολογιών που προβλέπει το σχέδιο νόμου, να ανταποκριθούν στα αιτήματα που θα υπάρχουν.**

Εξουσιοδοτικές διατάξεις:

Η εφαρμογή όλων όσων θεωρητικά προβλέπονται στο σχέδιο νόμου θα γίνει με την έκδοση Υπουργικών Αποφάσεων(!) που θα καθορίζουν ανάμεσα στα άλλα τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες του προσωπικού των νέων δομών, τα προσόντα και τη διαδικασία επιλογής τους, τους κανονισμούς λειτουργίας των ΠΕ.ΚΕ.Σ., Κ.Ε.Α. και Κ.Ε.Σ.Υ., τη σύσταση/συγχώνευση/κατάργηση ΠΕ.ΚΕ.Σ., Κ.Ε.Σ.Υ, Κ.Ε.Α. και Ε.Κ.Φ.Ε. κ.α.

Η λειτουργία στην πράξη όλων των δομών βρίσκεται ακόμα σε αχαρτογράφητα νερά με τις απορίες γύρω από την εφαρμογή να παραπέμπονται προς απάντηση στις υπό έκδοση Υπουργικές Αποφάσεις.

Επιλογή Στελεχών της Εκπαίδευσης:

Από την ανάγνωση των σχετικών άρθρων επισημαίνεται ότι:

Α. Επιχειρείται για άλλη μια φορά ό απόλυτος έλεγχος της διοίκησης της εκπαίδευσης μιας και τα μέλη σε όλα τα Συμβούλια Επιλογής (με την εξαίρεση των αιρετών που εκλέγονται απευθείας από τους συναδέλφους) **ορίζονται** με απόφαση του Υπουργού Παιδείας.

Β. Οι ρυθμίσεις για τη συμπλήρωση του υποχρεωτικού ωραρίου για τις θέσεις του διευθυντή ή υποδιευθυντή στη σχολική μονάδα που επιλέγονται αποκλείουν ή δυσχεραίνουν την κατάληψη των θέσεων αυτών από όλες τις ειδικότητες που διδάσκουν στην Π.Ε.

Γ. Η δήλωση της σειράς προτίμησης ταυτόχρονα με την αίτηση υποψηφιότητας αφήνει ανοιχτό το πεδίο για καθοριστικό ρόλο της συνέντευξης στην τελική κατάταξη και κατά συνέπεια κατάληψη της θέσης στελέχους.

Δ. Η καθιέρωση θητειών με αποκλεισμό από τη διεκδίκηση κάθε «όμοιας» θέση στελέχους εκπαίδευσης για όσους έχουν δύο συναπτές θητείες είναι αυθαίρετη, αντιεπιστημονική και αποδυναμώνει τη διοικητική πυραμίδα της εκπαίδευσης από έμπειρα στελέχη. Αξίζει να σημειωθεί ότι η κυβέρνηση μείωσε τη χρονική διάρκεια των θητειών των διευθυντών των σχολικών μονάδων από 4 έτη που ήταν έως τον ν. 3848/2010 σε 2 έτη με τον ν. 4327/2015 (για το χρονικό διάστημα 2015-2017) και σε 3 έτη με τον ν. 4473/2017 και εντεύθεν, ώστε να μπορέσει να απομακρύνει όσο το δυνατόν

νωρίτερα τους «μη αρεστούς» διευθυντές (που σε πείσμα των εμμονών της επανεξελέγησαν από τους συναδέλφους), με την εφαρμογή του ορίου των 2 συναπτών θητειών.

Ε. Το γεγονός ότι ίδια κριτήρια άλλοτε θεωρούνται προαπαιτούμενα και άλλοτε μοριοδοτούμενα ενισχύει την έλλειψη ισονομίας στη διαδικασία επιλογής.

ΣΤ. Η βαρύτητα που αποδίδεται σε κάθε κριτήριο, διαφορετική από τη βαρύτητα που είχε αποδώσει η ίδια κυβέρνηση στα προηγούμενα νομοθετήματα για την επιλογή στελεχών ενισχύει την υποψία ότι όλα προσαρμόζονται στην κατεύθυνση της επιλογής των... «αρεστών»!

Αξιολόγηση και αυτοαξιολόγηση

Στο άρθρο 50, ο Υπουργός Παιδείας απαντά με θετικό τρόπο στο αίτημα της Δ.Ο.Ε. για κατάργηση του υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου της αξιολόγησης – χειραγώγησης. Καταργείται το Π.Δ. 152/2013 και τα σχετικά άρθρα του Ν.3848/2010 ενώ στο προηγούμενο άρθρο γίνονται ανάλογες ρυθμίσεις σε σχέση με την ΑΔΙΠΔΕ.

Έχουν όμως προηγηθεί τα άρθρα που αφορούν την αξιολόγηση των στελεχών τα οποία διαλύουν την ψευδαίσθηση ότι η κατάργηση του υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου θα σήμαινε και κατάργηση της αξιολόγησης – χειραγώγησης, αφού αυτό που φέρνουν τα άρθρα 37-43 δεν διαφέρει σε τίποτα απ' αυτήν.

- Αξιολογική, αριθμητική κατάταξη, δηλαδή κατηγοριοποίηση.
- Χαρακτηρισμοί για τα στελέχη, όπως «μέτρια», «ανεπαρκή» και «ακατάλληλα».
- Αξιολόγηση «βάση ανώνυμου ερωτηματολογίου».
- Δυνατότητα ένστασης μόνο για βαθμολογία μικρότερη του 75.
- Συμμετοχή των αξιολογητών στο όργανο εξέτασης των ενστάσεων.

Όσο για την **αυτοαξιολόγηση**, πολύ εύκολα μετατρέπεται σε αξιολόγηση και μάλιστα εκτός οποιουδήποτε επιστημονικού πλαισίου αφού εμπλέκεται το σχολικό συμβούλιο (δηλαδή γονείς και τοπική αυτοδιοίκηση). Θυμίζουμε ότι οι αρμοδιότητες του σχολικού συμβουλίου σε καμία περίπτωση δεν προβλέπουν τέτοιου είδους λειτουργία. Όσο για το ρόλο που μπορεί να παίξουν οι εκπρόσωποι των Ο.Τ.Α., μια γρήγορη και μόνο ματιά στις θέσεις της Κ.Ε.Δ.Ε. για τη δημόσια εκπαίδευση αρκεί...

Επιπλέον, το άρθρο 47 αναφέρεται σε σύνδεση της «ανατροφοδοτικής αποτίμησης» με τη «συστηματική επιμόρφωση», η οποία, αν και υποτίθεται ότι θα κατείχε περίοπτη θέση στο σχέδιο νόμου, μόνο επιφανειακά και προσχηματικά αναφέρεται.

Αυτό που δημιουργεί έντονο προβληματισμό και ανησυχία είναι το γεγονός ότι τόσο οι θεματικοί άξονες όσο και ο τύπος των εκθέσεων ... θα καθορίζονται με Υπουργική Απόφαση (έπειτα από εισήγηση του Ι.Ε.Π.).

Τέλος, είναι σαφές ότι δεν πρόκειται για μια παιδαγωγική ανατροφοδοτική διαδικασία στο πλαίσιο της πολυδιαφημιζόμενης «αυτονομίας» του συλλόγου διδασκόντων, αλλά, επί της ουσίας, για αξιολόγηση από εξωτερικό αξιολογητή – μονοπρόσωπο όργανο (Συντονιστής Εκπαιδευτικού Έργου) αφού οι εκθέσεις προγραμματισμού και αποτίμησης υποβάλλονται σ' αυτόν και αναπέμπονται με παρατηρήσεις οι οποίες πρέπει να ληφθούν υπόψη. Επιπρόσθετα στοιχεία των εκθέσεων αυτών θα καταχωρούνται με ευθύνη του Προϊσταμένου του ΠΕ.ΚΕ.Σ. στη βάση του «μεγάλου αδελφού» της εκπαίδευσης, του πληροφοριακού συστήματος myschool (άρθρο 8 παρ. 5).

Μετά από όλα τα παραπάνω και σε συνδυασμό με το γεγονός ότι αρκετοί εκπαιδευτικοί έχουν ήδη αξιολογηθεί μέσω της αξιολόγησης στις διοικητικές δομές του Υπουργείου καθώς και με το ότι στελέχη θεωρούνται πλήθος εκπαιδευτικών (από υποδιευθυντές και «άνω»), αναρωτιέται κανείς πόσοι θα είναι τελικά αυτοί που δεν θα «αξιολογηθούν» (ιδιαίτερα με τον περιορισμό των δυο θητειών)!

Διγλωσσία, δηλαδή, για μια ακόμη φορά από την κυβέρνηση. Από τη μια καταργεί το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο και από την άλλη «στα μουλωχτά» εφαρμόζει την αξιολόγηση (που κάποτε καταδίκασε) και εδραιώνει την κουλτούρα της. Αξιολόγηση που καμία σχέση δεν έχει με μια εκπαιδευτική διαδικασία ανατροφοδότησης που οδηγεί στη βελτίωση του εκπαιδευτικού έργου και αναβαθμίζει τη δημόσια εκπαίδευση. Καθαρή κοροϊδία...

Απέναντι στη συγκεντρωτική – διαχειριστική λογική ... τι;

Σε μία χώρα σαν την Ελλάδα, με το τόσο ποικιλόμορφο γεωγραφικό ανάγλυφο (ορεινές περιοχές, νησιά) και την τόση εξακτίνωση κυρίως των δομών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης (ολιγοθέσια δημοτικά σχολεία και νηπιαγωγεία που συναντά κανείς ακόμα και όπου δεν υφίσταται καμία άλλη δημόσια ή κρατική δομή), για να καλυφθούν οι εκπαιδευτικές ανάγκες των παιδιών της ελληνικής κοινωνίας ο σχεδιασμός της οργάνωσης των δομών υποστήριξης της Εκπαίδευσης πρέπει να λαμβάνει υπόψη του ότι:

- η δυσλειτουργική – ισοπεδωτική λογική έμπνευσης Διαμαντοπούλου που διέπει τη διοικητική υποστήριξη της εκπαίδευσης μέχρι και σήμερα και αποτυπώθηκε στην κατάργηση των Γραφείων Π.Ε. και τη συγχώνευση των διοικητικών υπηρεσιών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης σε επίπεδο Περιφέρειας, περνάει τώρα και στην επιστημονική υποστήριξη. Είναι όμως γεγονός ότι η δομή, η παιδαγωγική λειτουργία και η μαθησιακή διαδικασία, η κοινωνική διάσταση της εκπαίδευσης, οι διδακτικές προσεγγίσεις, και στοχεύσεις είναι εντελώς διαφορετικές στα δύο επίπεδα, Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Όχι μόνο δεν πρέπει να προχωρήσει η κυβέρνηση στη «συγχώνευση» των υποστηρικτικών δομών αλλά να εξετάσει σοβαρά και τον διοικητικό διαχωρισμό των βαθμίδων αυτών, καταργώντας το συγκεντρωτικό, ιεραρχικό επίπεδο των Περιφερειακών Διευθύνσεων.

- Θα πρέπει να δομηθεί γύρω από το κύτταρο του εκπαιδευτικού μας συστήματος που είναι η σχολική μονάδα, τόσο σε επίπεδο Γενικής όσο και Ειδικής Αγωγής, σε μια λογική «από τα κάτω προς τα πάνω». Άρα θα πρέπει να ξεκινήσει «από τα κάτω» δημιουργώντας μια δομή υποστήριξης σχολικών μονάδων που θα περιλαμβάνει τόσες μονάδες ώστε να μπορεί να τις στηρίξει έγκαιρα, αξιόπιστα και αποτελεσματικά. Ειδικοί στη διδακτική μαθημάτων, ψυχολόγοι, κοινωνικοί λειτουργοί, εργοθεραπευτές και λογοθεραπευτές θα μπορούσαν να στελεχώσουν αυτή την ομάδα. Σε επίπεδο ανάλογο των παλαιών Γραφείων Εκπαίδευσης θα μπορούσε να λειτουργήσει μια αποτελεσματική μονάδα υποστήριξης που θα περιλαμβάνει στελέχη καθοδήγησης και στήριξης για κάθε ειδικότητα που εργάζεται ή λειτουργεί υποστηρικτικά στην Π.Ε. και η οποία θα έχει αναφορά και θα συντονίζεται από την αντίστοιχη μονάδα σε επίπεδο Διεύθυνσης Εκπαίδευσης.

Όλα τα παραπάνω απαιτούν πλήρη στελέχωση, επιστημονική και διοικητική, ώστε το κυρίαρχο ζητούμενο, η στήριξη των σχολικών μονάδων στην πράξη, να επιτευχθεί.

Η Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης θεωρεί ότι το προτεινόμενο σχέδιο νόμου όχι μόνο δεν καλύπτει τις πραγματικές ανάγκες της εκπαίδευσης σε δομές υποστήριξης αλλά, ακόμη χειρότερα, αποτελεί ακραία έκφραση ιδεοληψιών, εμμονών και εξαπάτησης των εκπαιδευτικών κινούμενο στη μνημονιακή τροχιά της κυβέρνησης με αποτέλεσμα να συντελεί στην πλήρη απορρύθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης.

Από τη Δ.Α.Κ.Ε./Π.Ε.